

10 ліпеня – каментарый да Евангелля
(Лк 10, 25–37)

Чалавек з чулым сэрцам

Прыпавесць пра міласэрнага самараніна паказвае, якім павінна быць наша стаўленне да церпячых бліжніх, да людзей у патрэбе. Нам нельга праходзіць міма іх, абмінаць з абыхавасцю, але трэба спыніцца побач і прыняць канкрэтныя меры.

□□□ *Міласэрны самаранін – гэта чалавек, які спыняецца перад пакутамі іншай асобы. Такое спыненне азначае не цікаўнасць, а гатоўнасць. Гэта чалавек, уразлівы да цяргпенняў іншых, чалавек з чулым сэрцам, усхваляваны няшчасцем бліжняга, але расчуленасцю і спачуваннем ён не абмяжоўваецца. Міласэрны самаранін – той, для якога эмоцыі становяцца стымулам да дзеянняў, накіраваных на дапамогу параненаму. Міласэрны самаранін – гэта той, хто дапамагае ў цяргпенні і ўкладае ў аказаную дапамогу сэрца і час, а таксама не шкадуе і матэрыяльных сродкаў. Міласэрны самаранін – гэта чалавек, які здольны на такі дар самога сябе. Гэта чалавек, сэрца якога добрае і велікадушнае. Чалавек, які выконвае волю Бога, які больш жадае міласэрнасці, чым ахвяры (параўн. Мц 12, 7). Красамоўная прыпавесць пра міласэрнага самараніна адначасова з’яўляецца адказам Езуса на пытанне: “А хто мой бліжні?” (Лк 10, 29).*

□□□ *Бліжні – гэта той, хто захоўвае заповедзь любові, хто праяўляе міласэрнасць. Бог заўсёды жадае ад усіх міласэрнага сэрца, таму што Ён сам міласэрны і добра разумее нашы пакуты, нашы цяжкасці і нашы грахі. Міласэрны самаранін – гэта чалавек, які пераймае Божую міласэрнасць, міласэрнасць да таго, хто мае ў ім патрэбу.*

□□□ *Заклік Езуса, скіраваны кніжніку: “Ідзі і ты рабі так” (Лк 10, 37) – з’яўляецца таксама запрашэннем, скіраваным сёння нам. Варта выхоўваць у сабе такую чуласць сэрца, якая сведчыць пра спагаду да церпячага чалавека. Але мы таксама павінны пераўтвараць гэтую чуласць у канкрэтнае дзеянне, каб станавіцца – як той самаранін – людзьмі з*

міласэрным сэрцам. Няхай бліжэйшыя дні стануць для нас магчымасцю прыняць гэты заклік.